Gegants bíblics

Pentateuc

Hi havia gegants a la terra en aquells dies; i també després d'això, quan els fills de Déu es van unir a les filles dels homes, i aquestes els van donar fills, aquests es van convertir en homes poderosos que eren d'antany, homes de renom. Gènesi 6:4

I allà vam veure els gegants, els fills d'Anac, que provenien dels gegants; i érem als nostres ulls com llagostes, i així érem als seus ulls. Nombres 13:33

Els emits hi habitaven antigament, un poble gran, nombrós i alt com els anaquites; també eren considerats gegants, com els anaquites; però els moabites els anomenen emits. Deuteronomi 2:10-11

Deuteronomi 2:19-21
I quan t'acostis als fills d'Ammon, no els assetgis ni t'hi enfrontis, perquè no et donaré cap possessió del país dels fills d'Ammon, perquè l'he donat als fills de Lot en possessió. (Aquella també era considerada terra de gegants: els gegants hi vivien antigament, i els ammonites els anomenen zamzummims; un poble gran, nombrós i alt com els anaquites; però el Senyor els va destruir davant d'ells, i ells els van desposseir i van habitar en el seu lloc.)

Perquè només Og, rei de Basan, havia quedat de la resta dels gegants; vet aquí que el seu llit era de ferro. No és a Rabat dels fills d'Ammon? Feia nou colzades de llargada i quatre colzades d'amplada, segons el colzat d'un home. I aquesta terra que vam posseir en aquell temps, des d'Aroer, que és a la vora del riu Arnon, i la meitat de la muntanya de Galaad amb les seves ciutats, la vaig donar als rubenites i als gadites. I la resta de Galaad i tot Basan, que era el regne d'Og, la vaig donar a la meitat de la tribu de Manassès; tota la regió d'Argob, amb tot Basan, que s'anomenava la terra dels gegants. Deuteronomi 3:11-13

Història

I la costa d'Og, rei de Basan, que era de la resta dels gegants, que habitava a Aixtarot i a Edrei, Josuè 12:4

Tot el regne d'Og a Basan, que regnava a Aixtarot i Edreí, que havia quedat del romanent dels gegants; perquè aquests Moisès els va derrotar i els va expulsar. Josuè 13:12

I la frontera pujava per la vall de Ben-Hinnom fins al costat sud del jebuseu, que és Jerusalem; i la frontera pujava fins al cim de la muntanya que es troba davant de la vall de Hinnom a l'oest, que és al final de la vall dels Refaïtes al nord. Josuè 15:8

Josuè els va respondre: «Si sou un poble nombrós, pugeu al bosc i talleu-hi terres, al país dels perizites i dels gegants, si és que la muntanya d'Efraïm us és massa estreta.» Josuè 17:15

I la frontera baixava fins al final de la muntanya que hi ha davant de la vall del fill d'Hinnom, a la vall dels Refaïtes, al nord, i baixava a la vall d'Hinnom, al costat dels jebuseus, al sud, i baixava a Enrogel. Josuè 18:16

1 Samuel 17
1 Els filisteus van reunir els seus exèrcits per a la batalla i es van reunir a Socó, que pertany a Judà, i van acampar entre Socó i Azecà, a Efes-Dammim.
2 Saül i els homes d'Israel es van reunir i van acampar a la vall d'Elah, i van organitzar la batalla contra els filisteus.
3 Els filisteus estaven drets en una muntanya a un costat, i Israel estava dret en una muntanya a l'altre; i hi havia una vall entre ells.
4 I va sortir del campament dels filisteus un campió que es deia Goliat, de Gat, i feia sis colzades i una pam d'alçada.
5 Duia un casc de llautó al cap, i anava armat amb una cota de malla; i el pes de la cota era de cinc mil sicles de llautó.
6 Duia greixes de llautó a les cames i una diana de llautó entre les espatlles.
7 I el pal de la seva llança era com un bigoll de teixidor; i el cap de la seva llança pesava sis-cents sicles de ferro; i un que portava un escut anava davant d'ell.
8 I es va aturar i va cridar als exèrcits d'Israel, i els va dir: Per què heu sortit a formar la vostra batalla? No sóc jo un filisteu, i vosaltres sou servents de Saül? Trieu-vos un home, i que baixi cap a mi.
9 Si ell pot lluitar contra mi i matar-me, serem els vostres servents; però si jo el venço i el mato, vosaltres sereu els nostres servents i ens servireu.
10 I el filisteu va dir: «Avui desafio els exèrcits d'Israel; doneu-me un home, perquè puguem lluitar junts.»
11 Quan Saül i tot Israel van sentir aquestes paraules del filisteu, es van consternar i van tenir molta por.
12 David era fill d'aquell efrateu de Betlem de Judà, que es deia Jessè; tenia vuit fills. L'home ja era vell en temps de Saül.
13 Els tres fills més grans de Jessè van anar a seguir Saül a la batalla. Els noms dels seus tres fills que van anar a la batalla eren Eliab, el primogènit; el segon, Abinadab, i el tercer, Xammà.
14 David era el més jove, i els tres més grans van seguir Saül.
15 Però David se'n va anar i va tornar de casa de Saül per pasturar les ovelles del seu pare a Betlem.
16 I el filisteu s'acostava matí i vespre, i es presentava quaranta dies.
17 I Jesse digué al seu fill David: «Pren, ara, per als teus germans, un efa d'aquest blat torrat i aquests deu pans, i corre al campament, on són els teus germans;
18 Porta aquests deu formatges al capità dels seus mil homes, mira com estan els teus germans i accepta el seu compromís.
19 Saül, ells i tots els homes d'Israel eren a la vall d'Elah, lluitant contra els filisteus.
20 David es va llevar de bon matí, va deixar el ramat amb un pastor, el va agafar i se'n va anar, tal com Jessè li havia manat; i va arribar a la trinxera, quan l'exèrcit sortia a la batalla i cridava per a la batalla.
21 Israel i els filisteus s'havien organitzat en ordre de batalla, exèrcit contra exèrcit.
22 David va deixar el seu carruatge a la mà del guarda del carruatge i va córrer cap al campament, i va venir i va saludar els seus germans.
23 I mentre parlava amb ells, vet aquí que el campió, el filisteu de Gat, anomenat Goliat, va pujar dels campaments dels filisteus, i va parlar les mateixes paraules; i David els va sentir.
24 I tots els homes d'Israel, quan van veure l'home, van fugir d'ell, i van tenir molta por.
25 I els homes d'Israel digueren: Heu vist aquest home que ha pujat? Certament ha pujat per desafiar Israel. I serà que l'home que el mati, el rei l'enriquirà amb grans riqueses, li donarà la seva filla i farà lliure la casa del seu pare a Israel.
26 David va preguntar als homes que eren al seu costat: «Què se li farà a l'home que mati aquest filisteu i tregui l'oprobi d'Israel? Qui és aquest filisteu incircumcis, perquè desafiï els exèrcits del Déu vivent?»
27 I el poble li va respondre d'aquesta manera, dient: Així es farà amb l'home que el mati.
28 Eliab, el seu germà gran, va sentir quan parlava amb els homes, i la ira d'Eliab es va encendre contra David, i li va dir: «Per què has baixat aquí? I amb qui has deixat aquestes poques ovelles al desert? Conec el teu orgull i la teva malícia; has baixat per veure la batalla.»
29 David va dir: «Què he fet ara? No hi ha cap motiu?»

30 I es va girar d'ell cap a un altre, i va parlar de la mateixa manera; i el poble li va respondre de la mateixa manera.
31 Quan van sentir les paraules que David havia dit, les van repetir a Saül, i aquest el va fer cridar.
32 David digué a Saül: «Que ningú no es desanimi per culpa d'ell; el teu servent anirà a lluitar contra aquest filisteu.»
33 Saül digué a David: «No pots anar contra aquest filisteu per lluitar contra ell, perquè tu ets un jove, i ell és un guerrer des de jove.»
34 David digué a Saül: «El teu servent pasturava les ovelles del seu pare, i va venir un lleó i un ós i es va endur un xai del ramat.
35 I vaig sortir darrere d'ell, el vaig colpejar i li vaig alliberar la carn de la boca; i quan es va alçar contra mi, el vaig agafar per la barba, el vaig colpejar i el vaig matar.
36 El teu servent va matar tant el lleó com l'ós, i aquest filisteu incircumcisat serà com un d'ells, ja que ha desafiat els exèrcits del Déu vivent.
37 David va afegir: «El Senyor, que m'ha alliberat de les urpes del lleó i de les urpes de l'ós, ell m'alliberarà de la mà d'aquest filisteu.» Saül va dir a David: «Vés, i que el Senyor sigui amb tu.»
38 Saül va armar David amb la seva armadura, li va posar un casc de llautó al cap i el va armar amb una cota de malla.
39 David es va cenyir l'espasa sobre l'armadura i va intentar córrer, perquè no ho havia provat. David va dir a Saül: «No puc anar amb això, perquè no ho he provat.» I David se'l va treure.
40 I va agafar el seu bastó a la mà, va triar cinc pedres llises del torrent i les va posar en una sarró de pastor que tenia, dins d'una sarró; amb la fona a la mà, i es va acostar al filisteu.
41 I el filisteu va anar endavant i s'acostà a David, i l'home que portava l'escut anava davant seu.
42 I quan el filisteu va girar la vista i va veure David, el va menysprear, perquè era un jove, vermellós i de bona cara.
43 I el filisteu va dir a David: «Soc un gos, que véns cap a mi amb bastó?» I el filisteu va maleir David pels seus déus.
44 I el filisteu va dir a David: «Vine a mi, i donaré la teva carn als ocells del cel i a les bèsties del camp.»
45 David va dir al filisteu: «Tu véns a mi amb espasa, llança i escut; jo vinc a tu en nom del Senyor Totpoderós, Déu dels exèrcits d'Israel, a qui has desafiat.»
46 Avui el Senyor et posarà a les meves mans, et feriré i et prendré el cap; i avui donaré els cadàvers de l'exèrcit dels filisteus als ocells del cel i a les bèsties ferotges, perquè tota la terra sàpiga que hi ha un Déu a Israel.
47 I tota aquesta assemblea sabrà que el Senyor no salva amb espasa ni llança, perquè la batalla és del Senyor, i ell us posarà a les nostres mans.
48 I quan el filisteu es va alçar i es va acostar per trobar David, David es va afanyar i va córrer cap a l'exèrcit per trobar el filisteu.
49 David va ficar la mà a la bossa, en va agafar una pedra, la va llançar amb la fona i va colpejar el filisteu al front, de manera que la pedra se li va clavar al front; i va caure de cara a terra.
50 Així doncs, David va vèncer el filisteu amb una fona i una pedra, i va colpejar el filisteu i el va matar; però David no tenia espasa a la mà.
51 David, doncs, va córrer i es va plantar sobre el filisteu, va agafar la seva espasa, la va treure de la beina i el va matar, tallant-li el cap. Quan els filisteus van veure que el seu campió era mort, van fugir.
52 Els homes d'Israel i de Judà es van aixecar, van cridar i van perseguir els filisteus fins a la vall i a les portes d'Ecron. Els filisteus ferits van caure pel camí de Xaaraim, fins a Gat i Ecron.
53 I els fills d'Israel van tornar de perseguir els filisteus, i van saquejar les seves tendes.
54 David va prendre el cap del filisteu i el va portar a Jerusalem, però va guardar les seves armes a la seva tenda.
55 I quan Saül va veure David sortint contra el filisteu, va preguntar a Abner, el cap de l'exèrcit: «Abner, de qui és fill aquest jove?» Abner va respondre: «Tant com viu la teva ànima, oh rei, que no ho puc saber.»
56 I el rei digué: «Pregunta de qui és fill aquest noi.»
57 I quan David va tornar de matar el filisteu, Abner el va prendre i el va portar davant de Saül amb el cap del filisteu a la mà.
58 Saül li va preguntar: «De qui ets fill, jove?» David va respondre: «Sóc fill del teu servent Jessè, el betlemita.

I Ixbi-Benob, que era dels fills del gegant, la llança del qual pesava tres-cents sicles de llautó, cenyit amb una espasa nova, va pensar a matar David. Però Abisai, fill de Seruià, el va ajudar i va colpejar el filisteu i el va matar. Llavors els homes de David li van jurar, dient: «No sortiràs més amb nosaltres a la batalla, perquè no apaguis la llum d'Israel». I després d'això, hi va haver una altra batalla amb els filisteus a Gob. Llavors Sibecai, l'husatita, va matar Saf, que era dels fills del gegant. I hi va haver una altra batalla a Gob amb els filisteus, on Elhanan, fill de Jaareoregim, de Betlem, va matar el germà de Goliat, el gueteu, el pal de la llança del qual era com una biga de teixidor. I hi va haver encara una batalla a Gat, on hi havia un home de gran estatura, que tenia sis dits a cada mà i sis dits a cada peu, vint-i-quatre en nombre; i també era fill del gegant. I quan aquest va desafiar Israel, Jonatan, fill de Ximea, germà de David, el va matar. Aquests quatre havien nascut al gegant a Gat, i van caure a mans de David i a mans dels seus servents. 2 Samuel 21:16-22

I després d'això, va sorgir una guerra a Guèzer contra els filisteus; en aquell moment Sibquei, l'husatita, va matar Sippai, que era dels fills del gegant, i van ser sotmesos. I hi va haver una altra guerra amb els filisteus; i Elhanan, fill de Jaïr, va matar Lahmí, germà de Goliat, el geteu, la llança del qual tenia el mànec com un biga de teixidor. I encara hi va haver una altra guerra a Gat, on hi havia un home de gran estatura, que tenia vint-i-quatre dits de les mans i dels peus, sis a cada mà i sis a cada peu; i també era fill del gegant. Però quan va desafiar Israel, Jonatan, fill de Ximea, germà de David, el va matar. Aquests havien nascut al gegant a Gat; i van caure a la mà de David i a la mà dels seus servents. 1 Cròniques 20:4-8

Em trenca amb bretxa rere bretxa, corre contra mi com un gegant. Job 16:14

Apòcrifs

Perquè el poderós no va caure a mans dels joves, ni els fills dels Titans el van atacar, ni els gegants elevats el van atacar; però Judit, la filla de Merarí, el va afeblir amb la bellesa del seu rostre. Judit 16:7

Perquè també en els temps antics, quan els gegants orgullosos van morir, l'esperança del món governat per la teva mà va escapar en un recipient feble i va deixar per a totes les generacions una llavor de generació. Saviesa de Salomó 14:6

No es va pacificar amb els antics gegants, que van caure en la força de la seva ximpleria. Eclesiastès 16:7

Com es treu el greix de l'ofrena de pau, així va ser escollit David d'entre els fills d'Israel. Jugava amb lleons com amb cabrits, i amb óssos com amb anyells. ¿No va matar un gegant, quan encara era jove? ¿No va treure l'oprobi del poble, quan va alçar la mà amb la pedra a la fona, i va derrotar l'orgull de Goliat? Perquè va invocar el Senyor Altíssim; i li va donar força a la mà dreta per matar aquell guerrer poderós i enfortir la banya del seu poble. Eclesiastès 47:2-5

Hi havia gegants famosos des del principi, que eren de gran estatura i experts en la guerra. El Senyor no els va escollir, ni els va donar el camí del coneixement. Però van ser destruïts, perquè no tenien saviesa, i van morir per la seva pròpia ximpleria. Baruc 3:26-28

Aleshores el seu fill Judes, anomenat Macabeu, es va aixecar en el seu lloc. I tots els seus germans el van ajudar, i també tots els que havien estat amb el seu pare, i van lluitar amb alegria la batalla d'Israel. Així doncs, va obtenir un gran honor per al seu poble, i es va posar una cuirassa com un gegant, i es va cenyir el seu arnès de guerra, i va fer batalles, protegint l'exèrcit amb la seva espasa. En els seus actes era com un lleó, i com un cadell de lleó que rugeix per la seva presa. Perquè va perseguir els malvats, i els va buscar, i va cremar els qui assetjaven el seu poble. Per tant, els malvats es van encongir per por d'ell, i tots els obradors d'iniquitat van ser turbats, perquè la salvació prosperava a la seva mà. També va entristir molts reis, i va alegrar Jacob amb els seus actes, i el seu record és beneït per sempre. A més, va recórrer les ciutats de Judà, destruint els impius d'entre elles, i apartant la ira d'Israel: de manera que va ser famós fins als confins de la terra, i va acollir els qui estaven a punt de perir. 1 Macabeus 3:1-9

Henoc

I tots els altres juntament amb ells van prendre per a si esposa, i cadascun va triar-ne una, i van començar a anar amb elles i a contaminar-se amb elles, i els van ensenyar encanteris i encantaments, i a tallar arrels, i els van familiaritzar amb les plantes. I van quedar embarassades, i van donar a llum grans gegants, l'alçada dels quals era de tres mil ancles (Un ancle és una unitat de mesura del nord-oest d'Europa, originalment entesa com un colze, la longitud combinada de l'avantbraç i la mà estesa. Altres mesures d'un ancle són iguals a 27-45 polzades): que van consumir totes les adquisicions dels homes. I quan els homes ja no els van poder sostenir, els gegants es van girar contra ells i van devorar la humanitat. I van començar a pecar contra els ocells, i les bèsties, i els rèptils, i els peixos, i a devorar-se la carn els uns als altres, i a beure'n la sang. Aleshores la terra va acusar els il·legals. Henoc 7:1-6

I les dones han infantat gegants, i per això tota la terra s'ha omplert de sang i injustícia. Henoc 9:9

I Ell em va respondre i em va dir, i vaig sentir la seva veu: No tinguis por, Henoc, home just i escriba de la justícia: acosta't aquí i escolta la meva veu. I vés, digues als Vigilants del cel, que t'han enviat a intercedir per ells: Hauries d'intercedir pels homes, i no els homes per tu: Per què heu deixat el cel alt, sant i etern, i us heu jegut amb dones, i us heu contaminat amb les filles dels homes i heu pres per a vosaltres esposes, i heu fet com els fills de la terra, i heu engendrat gegants com els vostres fills? I tot i que éreu sants, espirituals, vivint la vida eterna, us heu contaminat amb la sang de les dones, i heu engendrat fills amb la sang de la carn, i, com els fills dels homes, heu desitjat carn i sang com també fan els qui moren i pereixen. Per tant, també els he donat esposes perquè els puguin embarassar i engendrar fills amb ells, perquè així no els falti res a la terra. Però abans éreu espirituals, vivint la vida eterna, i immortals per a totes les generacions del món. I per tant, no us he nomenat esposes; Perquè, pel que fa als espirituals del cel, al cel és la seva morada. I ara, els gegants, que són produïts dels esperits i la carn, seran anomenats esperits malignes a la terra, i a la terra serà la seva morada. Els esperits malignes han procedit dels seus cossos; perquè han nascut dels homes, i dels sants Vigilants és el seu principi i origen primordial; seran esperits malignes a la terra, i seran anomenats esperits malignes. Pel que fa als esperits del cel, al cel serà la seva morada, però pel que fa als esperits de la terra que van néixer a la terra, a la terra serà la seva morada. I els esperits dels gegants afligeixen, oprimeixen, destrueixen, ataquen, lluiten i treballen la destrucció a la terra, i causen problemes: no mengen, però, tanmateix, tenen gana i set, i causen ofenses. I aquests esperits s'aixecaran contra els fills dels homes i contra les dones, perquè han procedit d'ells. Henoc 15:1-11

Des dels dies de la matança, la destrucció i la mort dels gegants, de les ànimes de la carn dels quals els esperits, havent sortit, destruiran sense incórrer en judici. Així destruiran fins al dia de la consumació, el gran judici en què l'era es consumarà, sobre els Vigilants i els impius, sí, serà completament consumada. Henoc 16:1

I jo, Enoc, vaig respondre i li vaig dir: El Senyor farà una cosa nova a la terra, i això ja ho he vist en una visió, i et faig saber que en la generació del meu pare Jared alguns dels àngels del cel van transgredir la paraula del Senyor. I vet aquí que cometen pecat i transgredeixen la llei, i s'han unit amb dones i cometen pecat amb elles, i s'han casat amb algunes d'elles, i han engendrat fills amb elles. I produiran a la terra gegants no segons l'esperit, sinó segons la carn, i hi haurà un gran càstig a la terra, i la terra serà purificada de tota impuresa. Sí, vindrà una gran destrucció sobre tota la terra, i hi haurà un diluvi i una gran destrucció durant un any. Enoc 106:13-16

Jubileus

I va succeir que quan els fills dels homes van començar a multiplicar-se sobre la faç de la terra i els van néixer filles, els àngels de Déu les van veure en un cert any d'aquest jubileu, que eren boniques de veure; i van prendre per mullers totes les que van triar, i van tenir fills i eren gegants. Jubileus 5:1

Perquè a causa d'aquestes tres coses va venir el diluvi sobre la terra, és a dir, a causa de la fornicació en què els Vigilants, contra la llei de les seves ordenances, van prostituir-se darrere de les filles dels homes, i van prendre per muller totes les que van triar: i van ser el principi de la impuresa. I van engendrar fills, els Nafidim, i tots eren diferents, i es devoraven els uns als altres: i els Gegants van matar el Naphil, i el Naphil va matar l'Eljo, i l'Eljo la humanitat, i un home un altre. I tothom es va vendre per cometre iniquitat i vessar molta sang, i la terra es va omplir d'iniquitat. Jubileus 7:21-23

I els va parlar del judici dels gegants i del judici dels sodomites, de com havien estat jutjats per la seva maldat i com havien mort per la seva fornicació, impuresa i corrupció mútua a través de la fornicació. Jubileus 20:5

Però abans anomenaven la terra de Galaad terra dels refaïtes, perquè era la terra dels refaïtes, i els refaïtes hi van néixer, gegants l'alçada dels quals era de deu, nou, vuit, fins a set colzades. Jubileus 29:9

Llibres oblidats de l'Edèn

Els homes em van portar al cinquè cel i em van col·locar, i allà vaig veure molts i innombrables soldats, anomenats Grigori, d'aspecte humà, i la seva mida era més gran que la dels grans gegants i les seves cares marcides, i el silenci de les seves boques perpetu, i no hi havia cap servei al cinquè cel, i vaig dir als homes que eren amb mi: Per què són aquests tan marcits i les seves cares melangioses, i les seves boques silencioses, i per què no hi ha servei en aquest cel? I em van dir: Aquests són els Grigori, que amb el seu príncep Satanail van rebutjar el Senyor de la llum, i després d'ells hi ha els que estan retinguts en una gran foscor al segon cel, i tres d'ells van baixar a la terra des del tron del Senyor, fins al lloc Ermon, i van trencar els seus vots a l'espatlla del turó Ermon i van veure les filles dels homes com de bones són, i van prendre per a si mateixes esposes, i van embrutar la terra amb les seves accions, que en tots els temps de la seva edat van fer anarquía i barreja, i neixen gegants i homes grans meravellosos i gran enemistat. I per tant, Déu els va jutjar amb un gran judici, i ploren pels seus germans i seran castigats el gran dia del Senyor. Secrets d'Henoc 18:1-4

Fugiu, doncs, de la fornicació, fills meus, i maneu a les vostres dones i a les vostres filles que no adornin els seus caps i cares per enganyar la ment: perquè tota dona que utilitza aquestes astúcies ha estat reservada per al càstig etern. Perquè així van seduir els Vigilants que eren abans del diluvi; perquè mentre aquests els miraven contínuament, els desitjaven, i van concebre l'acte a la seva ment; perquè es van transformar en forma d'homes, i els van aparèixer quan estaven amb els seus marits. I les dones desitjant en les seves ments les seves formes, van donar a llum gegants, perquè els Vigilants els van aparèixer com si arribessin fins al cel. Guardeu-vos, doncs, de la fornicació; i si voleu ser purs de ment, guardeu els vostres sentits de tota dona. Testament de Rubèn 2:17-20

Vaig trobar Acor, el rei, un home de gegant, llançant javelines per davant i per darrere mentre anava a cavall, i vaig agafar una pedra de seixanta lliures de pes, la vaig llançar i vaig colpejar el seu cavall, i el vaig matar. I Jacob, el meu pare, va matar Beelesat, rei de tots els reis, un gegant fort, de dotze colzades d'alçada. Testament de Judà 1:18,22